

"Bedankt voor de fijne vakantie"

Ik kom voor mijn vakanties altijd graag naar jullie moerasdelta. En om iets terug te doen zet ik bij deze mijn 'beleving', zoals jullie dat noemen, op papier. Ook al omdat ik weet dat jullie het prettig vinden over jezelf te lezen, vooral wanneer iemand van buiten het vertelt.

Het mooist vind ik jullie idee van het leven als iets eenmaligs, dat je van begin tot eind meemaakt zonder het te kunnen onderbreken om een periode te herhalen, of om te springen naar een periode in de toekomst of het verleden. En altijd, al is het maar op de achtergrond, die zorg over de geslaagdheid, zeg maar de juistheid van je leven.

Die juistheid bestaat natuurlijk niet, immers het hele leven is bijsturen, met op zijn best de waarheid als stip op de horizon. Aandoenlijk hoor, dat streven naar die enige echte, objectieve waarheid, sleutel voor jullie bestaan. Het zit gewoon tussen de oortjes, jullie filosoof Immanuel Kant zei het al zo'n beetje, ingebakken in de hersenen. Ik heb onder meer voor de vakantie een nieuw setje brains aangeschaft om het zelf te kunnen ervaren. En een exemplaar van de Kritik der reinen Vernunft, voor als ik een sombere bui heb. Kostelijk! Ik word gelijk weer vrolijk als ik een allinea lees.

Thuis zit ik in de verhuur. Daarmee verdien ik mijn geld. Ik verhuur mijn brains zoals het uitkomt: een enkele keer alleen de rechterhelft, soms beide helften tegelijk, maar meestal de linkerhelft, dat levert het meeste op. Het is een verdienmodel dat jullie niet onbekend zal voorkomen, tenminste degenen die vijf dagen per week voor een baas werken. Een nadeel is overigens dat je het nodige aantreft bij het aflopen van de verhuurperiode. Een zootje, je verstaat vrijwel niets, spreken is uitgesloten, je hebt moeite met tellen; soms (zoals ik onlangs meemaakte) kun je net zo goed de hele boel afbreken en opnieuw beginnen met een schoon stel hersens. Dan ben je blij dat je voorafgaand aan de verhuur een verklaring hebt ingediend wat te doen bij niet meer functioneren. Maar, zoals gezegd, het verdient goed genoeg. Ik kan er althans mijn vakanties van betalen.

In mijn omgeving is men overwegend niet enthousiast (om niet-principiele redenen) over deze manier om de kost te verdienen, zoals er ook weinig echte interesse is voor de oudheid. Ze luisteren beleefd naar me als ik over jullie vertel, maar geen mens is bereid om mij bij wijze van vakantie te vergezellen naar jullie mooie moerasdelta. Ze kijken je een beetje meewarig aan als je het voorstelt. Jullie zandkastelen waar jullie zo gepassioneerd met zulke beperkte middelen aan bouwen, doen hen niets.

Ik begrijp wel waarom ze niet willen. Heden, verleden en toekomst zijn bij mij thuis volledig bekend en toegankelijk. Iedereen weet bijvoorbeeld precies wanneer en hoe hij of zij zal sterven. Bovendien: je kunt naar believen en zo vaak je wilt, elk moment van je leven meemaken. En wie wil kan op vakantie naar waar en wanneer desgewenst. Het klinkt wellicht vreemd maar wij weten niet beter. Alles is voorgoed prima geregeld.

Ik denk, tussen haakjes, dat ook jullie er snel aan zouden wennen want zo gaat dat met de verleidingen van de beschaving. Maar ik ben blij dat dit nooit zal gebeuren. Ik vind jullie fascinerend en in wezen heel puur; het doet mij veel als ik jullie zie worstelen, zonder kennis van de toekomst, overvallen door het heden, met in wezen (door het eenmalige van het leven) een heel beperkt begrip van het verleden. Dat is echt het proeven van het leven omdat het nieuw is. Ik ben een mens van mijn eigen zogenaamde 'thuis', maar als ik jullie zie realiseer ik me dat wij verder van huis zijn dan jullie. En mijn tijdgenoten weten dat ook, al willen ze dat niet. Want ik weet wat ze doen in hun vakantie: stiekem proberen hun eigen leven te verfraaien, tegen beter weten in, want een mens is nooit tevreden, en zo wordt hun leven een steeds erger broddelwerk. Als de burens maar jaloers zijn, al vind je er zelf niets aan. Niets voor mij, dat kleinburgerlijk gedoe!

Ik kom graag bij jullie op vakantie, altijd in hetzelfde jaar. Reeds voor de 73e keer overigens, want jullie onwetendheid blijft mij fascineren, al weet ik exact wat er gaat gebeuren. Heel rustgevend.

Ik doe geen grote dingen, bedrieg niemand, speel niet de baas. Ik doe geen pogingen om te profiteren van mijn voorkennis. Ik loop gewoon wat rond op plaatsen waarvan ik weet dat daar een interessante keuze gemaakt gaat worden.

Sta mij toe dat ik deze brief anoniem inzend, want ik wil niet lastig gevallen worden door een van jullie nieuwsgierige instanties. Ik heb erg van jullie genoten en zie uit naar de 74e keer. Bij jullie ben ik er echt helemaal uit, en daar gaat het om bij vakanties. Uit je dak gaan. Om daarna met frisse moed opnieuw te beginnen.

© augustus 2015, KylieHertsig, BasicPublishing.nl